

Fra: Jan Johansen [mailto:jj@bhgr.dk]
Sendt: 19. marts 2009 12:26
Til: Liza Christensen
Emne: VS: henvendelse til skatteudvalget
Prioritet: Høj

Anmodning om at omdele nedenstående henvendelse til skatteudvalgets medlemmer og suppleanter samt til skatteministeren.

Til Folketingets Skatteudvalg
og til Skatteministeren,
Folketinget,
Christiansborg,
1218 - København K

Vedrørende lovforslag L 125 fremsat i Folketinget den 4. februar 2009

Jeg er bekendt med Skatteministerens svar af 13. marts 2009 på min henvendelse til Folketingets Skatteudvalg af 22. februar 2009 vedrørende ovennævnte lovforslag.

I den forbindelse er jeg også opmærksom på, at fristen for at stille spørgsmål er udløbet den 12. marts 2009, men da Skatteministerens svar - til trods for at jeg har rettet henvendelse til Skatteudvalget allerede den 22. februar 2009 - muligvis bevidst først er afgivet den 13. marts 2009, d.v.s. dagen efter at spørgefristen udløb, og da jeg ikke mener at Skatteministerens svar bør stå uimodsagt, tillader jeg mig at rette fornyet henvendelse til Skatteudvalget.

Det er i øvrigt ikke rigtigt, når Skatteministeren anfører, at min henvendelse ikke angår lovforslag L 125. Dette lovforslag indeholder nye undtagelser til lov nr. 85 af 20. februar 2008 angående personer, der bor i Danmark, og det er af den grund at jeg i forbindelse med lovforslagets behandling har foreslået ændrede undtagelser for personer, som bor i Frankrig eller påtænker at flytte til Frankrig.

Skatteministerens svar har desuden karakter af et præfabrikeret standardsvar, der stort set er identisk med de svar, som han har givet til alle andre, som har henvendt sig til Skatteudvalget, og han har reelt ikke givet nogen besvarelse af de synspunkter, som jeg er fremkommet med i min henvendelse eller med nogen form for begrundelse for at afvise de forslag, som jeg har stillet.

Det er derfor jeg retter henvendelse til Skatteudvalget påny.

I min henvendelse har jeg foreslået, at Skatteministeren i lovforslag L 125 skal have bemyndigelse til at bestemme, at den hidtidige skattefritagelse for dansk pension efter den tidligere dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst fortsat skal gælde for personer, som inden fremsættelsen af lovforslag L 13 den 28. november 2007 havde truffet væsentlige økonomiske dispositioner med henblik på at flytte til Frankrig.

Hertil svarer ministeren, at loven har overgangsregler for at undgå, at opsigelsen af overenskomsten skulle medføre markante ændringer i økonomiske forhold for personer, der f. eks. på grund af alder har svært ved at tilpasse deres økonomi til den ændrede beskatning, f. eks. ved flytning.

Men disse vanskeligheder skyldes ikke alder alene.

Der er personer - muligvis kun et fåtal - som igennem lang tid har forberedt sig på at skulle flytte til Frankrig. De har købt hus i Frankrig, de har indrettet dette hus, og de kan som i mit tilfælde have forberedt deres flytning igennem lang tid, ved at sælge deres hus i Danmark, ved at afvikle deres virksomhed i Danmark, ved i det hele taget at forberede sig på at kunne flytte til Frankrig den dag hvor pensionsalderen indtræffer.

Disse personer er ikke skattesvindlere, de har disponeret i god tro til de regler som eksisterede og de er nu blevet fanget ved at skatteministeren med dags varsel trækker tæppet væk under deres forberedelser. Det at flytte til Frankrig er ikke en disposition, som man træffer fra den ene dag til den anden, det kræver lang tids forberedelse. Og er disse forberedelser indledt, kan de ikke omgøres. Man kan ikke få det hus tilbage, som man har solgt. Man kan ikke få den virksomhed tilbage, som man har afviklet.

Det koster ikke ret meget for samfundet at komme disse mennesker til hjælp, men det er af overordentlig stor betydning for de pågældende, at de får lov til at fortsætte med den planlægning, som de har påbegyndt.

Derfor skal jeg foreslå, at der i lovforslag L 125 indsættes en overgangsregel, som kommer disse mennesker til hjælp.

I min henvendelse har jeg ydermere foreslået, at personer, som flytter til Frankrig, men fortsat er forpligtet til at betale dansk skat, kompenseres for deres udgifter til det franske sygekassevæsen.

Udgifterne til sygekassevæsenet i Frankrig er tilrettelagt på en anden måde end det er i Danmark. I Danmark betales sundhedsudgifterne over skattebilletten, men i Frankrig betales sundhedsudgifterne via pligtmæssig brugerbetaling. Er man bosat i Frankrig og tilmeldt det franske sygekassevæsen, hvilket de fleste har pligt til at være, skal man betale en årlig afgift til det franske sygekassevæsen, der andrager en vis procentdel af ens indkomst. Er man skattepligtig af sin indkomst til Danmark, vil dette komme til at betyde, at man dels via skatterne kommer til at betale til det danske sygekassevæsen og dels via det franske system kommer til at betale til det franske sygekassevæsen. Man kommer altså til at betale sundhedsudgifter til to lande. Er man ikke folkepensionist, har Danmark ikke nogen udgifter til sundhedsudgifter for den pågældende. Der er derfor ikke nogen motivering for, at Danmark skal opkræve skat til dækning af de pågældendes sundhedsudgifter, og dette vil have karakter af dobbeltbeskatning. Det er først når man begynder at oppebære dansk folkepension at den danske stat begynder at refundere udgifterne til det franske sundhedsvæsen for de pågældende.

Det er på denne baggrund at jeg har foreslået, at der i lovforslag L 125 skabes adgang til, at Danmark i sin beskatning giver refusion for de udgifter som man har til sundhedsudgifterne i Frankrig, når man bor i Frankrig og betaler skat til Danmark af sin indkomst.

Jeg beder Skatteudvalget og Skatteministeren om at se med vejvilje på mine to forslag.

Med venlig hilsen

Jan Johansen

Godthåbsvej 114, 3. tv.
2000 Frederiksberg